

govji so velike močvirne planjave, bogata ribja jezera in reke, velike pustine z mahovjem, travami in jagodami, po katerih tekajo severne lesice in volkovi, ter se mirno pasejo čede derjezev, sobol, tudi velika bela podlazica in lesica. V severni Ameriki dela in stavi bober svoja stanovanja v reke, in serditi medved lovi paseče se bivole. V Sibiriji izkopavajo posebno čudne kosti nekega predčasnega slona, mamut imenovanega, tudi bivola in nosorožca, ter iz tega sklepajo, da, ali je bila pred časom ta dežela zelo gorkejša, ali pa, da so to priče še vesoljnega potopa.

Posebno čudna prikazen merzlega pasa zemlje je tudi otok Izlandija. Vkljub, da je ves otok vkovan v veden led, je vendar v njegovi sredini ognjišče vedno gorečega ognja, ter meče včasi iz svojega širocega žrela visoko pod nebo strašno veliko in hudo razbeljeno kamenje in žerjavico, koja se daleč v okolici razgublja. Zopet iz drugih krajev pa vro vroči studenci iz zmrznjene zemlje po 20' debelimi stolpi po 80' visoko pod nebo, kakor iz umetno napravljenih vodometov.

Prebivalci merzlega pasa morajo se boriti s pomanjkanjem in potrebo vsake verste. V severni Ameriki prebivajo Eskimo v svojih revnih iz kamenja, mahú in zemlje ali snega narejenih bajtah, ktero si za silo razsvitljujejo z ribjo mastjo; oblačijo pa se od nog do glave v kožo morskega pesa, katerega znajo ubiti iz svojega iz štang narejeniga in kožo prevlečenega čolna. V severni Evropi in Aziji živé Laponci, Finlandci, Samojedci in drugi od mleka in mesa derježovega; z njegovo kožo pa se oblačijo. Tudi ga vpregajo, ter jim ta žival služi za vse potrebe. Kemčadalcí vpregajo divjega pesa v seni, njih hrana so ribe in perutnina. Živé pa se tudi od lova lesic, sobolov in drugih kožuhastih živali.

Prebivalci merzlega pasa so navadno zelo majhne postave, (merijo le 4' — 5'), pogreša se tudi pri njih vsa omika, ker jim mnogoverstne potrebe in čas ne dopušča, da bi se po okoliščinah izobraževali. Vendar vkljub vsej sili in potrebi oni ljubijo svojo domovino in o njej v pesmih prepevajo.

(Dalje prih.)

Zemljepisje v ljudski šoli.

(Dalje.)

Med Oplotnico od zahodne in med Bistrico in po njenem iztoku med Ložnico od vzhodne strani, se razprostirajo od

Pohorske strani proti Dravini griči, ki podaljšujejo izrastke pohorske in tu bistrijsko planino, ki se od Pohorja razvejuje krez Veliki kogel, sv. Tri kralje, Greh, do Slovenje Bistrice.

Haloze so hribi in griči, ki iztekajo iz rogaške gore in iz Maceljna in se razprostirajo do Drave in Dravine, Črna gora in Najšberg še je nad Dravino. Zahodna meja jim je proti boškemu podgorju, to je proti štatensberškim hribom štoperski potok. Rogatnica jih deli o gornje in spodnje Haloze, one so na levem, te na desnem bregu Rogatnice. Haloški hribi so okoli Leskovca in sv. Vida okrogli in podobni hribom v slovenskih goricah, sicer so ertasti, stermi in verhi njihovi ozki.

Na desni strani Rogatnice so spodnje Haloze, glasovite po haloškem vinu. Jugovzhodni izrastki maceljnovi delajo mejo proti Hervatskemu.

Od meje proti Dravi se verhi znižajo, in tu imamo v spodnjih Halozah tri poglobitne verste verhov, ki se vlečejo proti Dravi, in so dotlej še razve stranskih verhov nad 1000 visoki, prva versta gre med Rogatnico in Fajno, od Maceljna krez Sedlašek, Podlehnik, Tomajno, Pristavo do Št. Janža, sv. Vidu nasproti, na zahodni strani odpada k Rogatnici na vzhodno stran pa ima poprečne verhe do Tajne kakor je ložinski verh, Gruškovec in terdobojski verh, Leskovec, Tranbrek. V drugi versti verhov med Tajno in Belo gre več vrhov blizo do sred širine med hervatsko mejo in Dravo, tu pa vzhodnje verhe belski levi pritok, zahodnje pa tanjski desni pritok preterga, na oni strani se zopet podaljšajo do Drave. Tretja versta med Belo in zaverškim potokom ima zopet, precej sred potokov, svoj glaven verh, in razpošilja odtod stranske verhe. Veliki verh $\frac{1}{2}$ JZ. od Zaverča je 1306' □ visok, Zaverč, cerkva sv. Barbare na Hervatskem 1027' □. (Dalje prih.)

XIX. splošni nemški učiteljski zbor.

Po poglobitniših čerticah spisal Fr. Govekar.

(Konec.)

Tretji dan pričné se zborovanje o 9. uri. Dr. Šulce poroča o vravnavi l. 1848. osnovanega splošnega nemškega učiteljskega društva, ter vpraša, ali naj to ostane pri starem, ali naj se osnuje novo društvo. Po kratkem besedovanji prestopilo se je na dnevni red.